

Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentset versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

► **B**

► **M1** EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU

9. juuli 2008

aasta määrus (EÜ) nr 765/2008, millega sätestatakse akrediteerimise nõuded ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 339/93 ◀

(EMPs kohaldatav tekst)

(ELT L 218, 13.8.2008, lk 30)

Muudetud:

Euroopa Liidu Teataja

nr lehekülg kuupäev

► **M1** Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2019/1020, 20. juuni 2019 L 169 1 25.6.2019

▼ B▼ M1

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU

9. juuli 2008

aasta määrus (EÜ) nr 765/2008, millega sätestatakse akrediteerimise nõuded ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 339/93

▼ B

(EMPs kohaldatav tekst)

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

*Artikkel 1***Sisu ja reguleerimisala**

1. Käesolevas määruses kehtestatakse vastavushindamist teostavate vastavushindamisasutuste akrediteerimise korraldamise ja läbiviimise eeskirjad.

▼ M1

▼ B

4. Käesolev määrus sätestab CE-vastavusmärgise üldpõhimõtted.

*Artikkel 2***Mõisted**

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

▼ M1

▼ B

- 3) „tootja” – mis tahes füüsiline või juriidiline isik, kes valmistab toote või kes laseb sellise toote projekteerida või valmistada ja kes turustab seda toodet oma nime või kaubamärgi all;
- 4) „volitatud esindaja” – ühenduses asuv füüsiline või juriidiline isik, kes on saanud tootjalt kirjaliku volituse tegutseda tema nimel seoses asjakohase ühenduse õigusaktiga tootjale pandud kindlaks-määratud ülesannetega;
- 5) „importija” – mis tahes ühenduses asuv füüsiline või juriidiline isik, kes laseb toote kolmandast riigist ühenduse turule;
- 6) „levitaja” – mis tahes turustusahelas osalev füüsiline või juriidiline isik, välja arvatud tootja või importija, kes teeb toote turul kättesaadavaks;
- 7) „ettevõtja” – tootja, volitatud esindaja, importija ja levitaja;
- 8) „tehniline spetsifikatsioon” – dokument, milles nähakse ette tootele, protsessile või teenusele esitatavad tehnilised nõuded;

▼B

- 9) „harmoneeritud standard” – standard, mille komisjoni esitatud taotluse alusel on vastu võtnud üks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ (millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord) ⁽¹⁾ I lisas loetletud Euroopa standardiautustest vastavalt nimetatud direktiivi artiklile 6;
- 10) „akrediteerimine” – riikliku akrediteerimisasutuse poolt läbiviidav vastavushindamisasutuse atesteerimine, mis tõendab tema vastavust kindlaksmääratud vastavushindamisülesande täitmiseks harmoneeritud standardi põhjal kehtestatud nõuetele ja vajaduse korral mis tahes lisanõuetele, sealhulgas asjaomaste valdkondlike normide alusel kehtestatud nõuetele;
- 11) „riiklik akrediteerimisasutus” – ainus akrediteerimist teostav asutus liikmesriigis, kes on selleks riigi poolt volitatud;
- 12) „vastavushindamine” – hindamisprotsess, mille käigus hinnatakse, kas toote, protsessi, teenuse, süsteemi, isiku või asutusega seotud erinõuded on täidetud;
- 13) „vastavushindamisasutus” – asutus, mis teostab vastavushindamist, sealhulgas kalibreerimist, katsetamist, sertifitseerimist ja kontrolli;

▼M1

▼B

- 16) „vastastikune hindamine” – menetlus riikliku akrediteerimisasutuse hindamiseks teiste riiklike akrediteerimisasutuste poolt, mis viiakse läbi vastavalt käesoleva määruse nõuete ja vajaduse korral täiendavate valdkondlike tehniliste kirjelduste nõuete põhjal;

▼M1

▼B

- 20) „CE-vastavusmärgis” – märgis, millega tootja märgib, et toode vastab märgise tootele paigaldamist sätestavate ühenduse ühtlustamise õigusaktide alusel kohaldatavatele nõuetele;
- 21) „ühenduse ühtlustamise õigusaktid” – mis tahes toodete turustuse tingimusi ühtlustavad ühenduse õigusaktid.

II PEATÜKK

AKREDITEERIMINE

*Artikkel 3***Reguleerimisala**

Käesolevat peatükki kohaldatakse kas kohustusliku või vabatahtliku vastavushindamisega seotud kohustusliku või vabatahtliku akrediteerimise suhtes olenemata akrediteerimist läbi viiva asutuse juriidilisest staatusest.

⁽¹⁾ EÜT L 204, 21.7.1998, lk 37. Direktiivi on viimati muudetud nõukogu direktiiviga 2006/96/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 81).

Artikkel 4

Üldpõhimõtted

1. Iga liikmesriik määrab ühe riikliku akrediteerimisasutuse.
2. Kui liikmesriik ei pea majanduslikult otstarbekaks riiklikku akrediteerimisasutust luua või teatavaid akrediteerimisteenuseid pakkuda, pöördub ta võimaluse korral teise liikmesriigi riikliku akrediteerimisasutuse poole.
3. Lõike 2 kohaselt teise liikmesriigi riikliku akrediteerimisasutuse poole pöördumisest teatab liikmesriik komisjonile ja teistele liikmesriikidele.
4. Lõikes 3 ja artiklis 12 osutatud teabe põhjal koostab komisjon riiklike akrediteerimisasutuste nimekirja, mille ta teeb avalikkusele kättesaadavaks.
5. Kui ametiasutused ise otseselt akrediteerimisega ei tegele, teeb liikmesriik akrediteerimise ülesandeks oma riiklikule akrediteerimisasutusele kui avaliku võimu kandjale ja tunnustab teda sellena ametlikult.
6. Riikliku akrediteerimisasutuse kohustused ja ülesanded eristatakse selgelt riigi muude ametiasutuste kohustustest ja ülesannetest.
7. Riiklik akrediteerimisasutus töötab mittetulunduslikul alusel.
8. Riiklik akrediteerimisasutus ei paku ega osuta mingeid selliseid tegevusi ega teenuseid, millega tegelevad vastavushindamisasutused, ta ei osuta nõustamisteenuseid, ei oma vastavushindamisasutuse aktsiaid ega oma muid vastavushindamisasutusega seotud rahalisi või juhtimislaseid huve.
9. Iga liikmesriik tagab, et tema riiklikul akrediteerimisasutusel on piisavad rahalised vahendid ja piisavalt töötajaid oma ülesannete, sealhulgas selliste eriülesannete nõuetekohaseks täitmiseks, nagu näiteks üleeuroopaline ja rahvusvaheline akrediteerimisalane koostöö ning avaliku korra toetamiseks vajalik tegevus, mis ei ole isetasuv.
10. Riiklik akrediteerimisasutus on artikli 14 alusel tunnustatud asutuse liige.
11. Riiklikud akrediteerimisasutused loovad ja säilitavad asjakohased struktuurid, et tagada kõigi huvitatud osapoolte tasakaalustatud kaasamine nii nende organisatsioonidesse kui ka artikli 14 alusel tunnustatud asutusse.

Artikkel 5

Akrediteerimise läbiviimine

1. Riiklik akrediteerimisasutus hindab vastavushindamisasutuse taotlusel, kas kõnealune vastavushindamisasutus on pädev teatavat vastavushindamismenetlust teostama. Kui ta leiab, et vastavushindamisasutus on pädev, väljastab ta seda tõendava akrediteerimistunnistuse.

▼B

2. Kui mõni liikmesriik otsustab akrediteerimist mitte teostada, esitab ta komisjonile ja teistele liikmesriikidele kõik dokumentaalsed tõendid, mis on vajalikud nende vastavushindamisasutuste pädevuse tõendamiseks, keda ta vastavate ühenduse ühtlustamise õigusaktide rakendamiseks välja valib.
3. Riiklikud akrediteerimisasutused teostavad järelevalvet vastavushindamisasutuste üle, kellele nad on akrediteerimistunnistuse väljastanud.
4. Kui riiklik akrediteerimisasutus teeb kindlaks, et akrediteerimistunnistuse saanud vastavushindamisasutus ei ole enam pädev teatavat vastavushindamist teostama või on toime pannud oma kohustuste tõsise rikkumise, võtab see akrediteerimisasutus mõistliku aja jooksul kõik asjakohased meetmed akrediteerimistunnistuse kehtivuse piiramiseks, peatamiseks või äravõtmiseks.
5. Liikmesriigid kehtestavad akrediteerimisotsuste või nende tegemata jätmise kohta esitatavate, sealhulgas vajaduse korral ka õiguskaitsevahendite kasutamist taotlevate protestide ja kaebuste lahendamise menetlused.

*Artikkel 6***Konkureerimisest hoidumise põhimõte**

1. Riiklikud akrediteerimisasutused ei konkureeri vastavushindamisasutustega.
2. Riiklikud akrediteerimisasutused ei konkureeri teiste riiklike akrediteerimisasutustega.
3. Riiklikud akrediteerimisasutused võivad siiski tegutseda piiriüleselt teise liikmesriigi territooriumil, kui seda taotleb vastavushindamisasutus artikli 7 lõikes 1 sätestatud tingimustel või artikli 7 lõike 3 kohaselt koostöös teise liikmesriigi riikliku akrediteerimisasutusega, kui teine riiklik akrediteerimisasutus neilt seda taotleb.

*Artikkel 7***Piiriülene akrediteerimine**

1. Vastavushindamisasutus taotleb akrediteerimist oma asukohaliikmesriigi riiklikult akrediteerimisasutuselt või selliselt riiklikult akrediteerimisasutuselt, kelle poole asjaomane liikmesriik on pöördunud vastavalt artikli 4 lõikele 2.

Vastavushindamisasutus võib siiski taotleda akrediteerimist muult kui esimeses lõigus osutatud riiklikult akrediteerimisasutuselt, kui on tegemist ühega järgmistest olukordadest:

- a) kui tema asukohaliikmesriik on otsustanud riiklikku akrediteerimisasutust mitte asutada ega ole artikli 4 lõike 2 kohaselt pöördunud teise liikmesriigi riikliku akrediteerimisasutuse poole;
- b) kui esimeses lõigus osutatud riiklikud akrediteerimisasutused ei akrediteeri selliseid vastavushindamisi, mille akrediteerimist taotletakse;

▼B

c) kui esimeses lõigus osutatud riiklikud akrediteerimisasutused ei ole läbinud edukalt artikli 10 kohast vastastikust hindamist nende vastavushindamiste suhtes, mille akrediteerimist taotletakse.

2. Kui riiklik akrediteerimisasutus saab taotluse vastavalt lõike 1 punktidele b või c, teatab ta sellest selle liikmesriigi riiklikule akrediteerimisasutusele, kus taotluse esitanud vastavushindamisasutus asub. Sellistel juhtudel võib taotluse esitanud vastavushindamisasutuse asukohtaliikmesriigi riiklik akrediteerimisasutus osaleda vaatlejana.

3. Riiklik akrediteerimisasutus võib esitada teisele riiklikule akrediteerimisasutusele taotluse viia läbi osa hindamisest. Sellisel juhul väljastab akrediteerimistunnistuse taotluse esitanud asutus.

*Artikkel 8***Nõuded riiklikele akrediteerimisasutustele**

Riiklik akrediteerimisasutus vastab järgmistele nõuetele:

- 1) ta korraldus on niisugune, et ta on sõltumatu tema poolt hinnatavatest vastavushindamisasutustest ja ettevõtjate survest ning on tagatud, et vastavushindamisasutustega ei teki huvide konflikti;
- 2) ta korraldus ja töö tagavad tema tegevuse objektiivsuse ja erapooletuse;
- 3) ta tagab, et kõik pädevuse tõendamise seotud otsused teevad pädevad isikud, kelleks ei ole hindamise läbi viinud isikud;
- 4) tal on olemas asjakohane kord saadud teabe konfidentsiaalsuse tagamiseks;
- 5) ta määrab kindlaks vastavushindamismenetlused, mida ta on pädev akrediteerima, viidates vajaduse korral asjakohastele ühenduse või siseriiklikele õigusaktidele ja standarditele;
- 6) ta kehtestab vajalikud menetlused tõhusa juhtimise ja asjakohase sisekontrolli tagamiseks;
- 7) tal on oma ülesannete täitmiseks piisavalt asjatundlikke töötajaid;
- 8) ta dokumenteerib pädevuse hindamise ja tõendamise kvaliteeti mõjutavate töötajate kohustused, vastutuse ja volitused;
- 9) ta kehtestab ja rakendab kaasatud töötajate töö ja pädevuse järelevalve menetlused ning täidab neid;

▼B

- 10) ta kontrollib, kas vastavushindamised viiakse läbi nõuetekohasel viisil, see tähendab vältides ettevõtjate liigset koormamist ning võttes asjakohaselt arvesse ettevõtja suurust, tegutsemisvaldkonda, tema struktuuri, kõnealuse tootetehnoloogia keerukuse astet ning seda, kas on tegemist mass- või seeriatootmisega;
- 11) ta avaldab üldtunnustatud raamatupidamistavade kohaselt koostatud auditeeritud raamatupidamise aastaaruanded.

*Artikkel 9***Nõuete täitmine**

1. Kui riiklik akrediteerimisasutus ei vasta käesoleva määruse nõuetele või ei täida oma sellekohaseid kohustusi, võtab asjaomane liikmesriik asjakohased parandusmeetmed või tagab selliste meetmete võtmise ja teatab sellest komisjonile.
2. Liikmesriigid teostavad regulaarselt järelevalvet oma riiklike akrediteerimisasutuste üle, et tagada nende jätkuv vastavus artikli 8 nõuetele.
3. Lõikes 2 osutatud järelevalve teostamisel arvestavad liikmesriigid väga tõsiselt artiklis 10 sätestatud vastastikuse hindamise tulemusi.
4. Riiklikud akrediteerimisasutused kehtestavad nende akrediteeritud vastavushindamisasutuste vastu esitatud kaebustega tegelemiseks vajalikud menetlused.

*Artikkel 10***Vastastikune hindamine**

1. Riiklikud akrediteerimisasutused seostavad oma tegevuse vastastikuse hindamisega, mida korraldab artikli 14 alusel tunnustatud asutus.
2. Sidusrühmadel on õigus osaleda vastastikuse hindamise järelevalvesüsteemis, kuid mitte konkreetsetes vastastikuse hindamise menetlustes.
3. Liikmesriigid tagavad, et nende riiklikud akrediteerimisasutused läbivad vastastikuse hindamise regulaarselt, nagu sätestatud lõikes 1.
4. Vastastikune hindamine toimub mõistlike ja läbipaistvate kriteeriumide ja menetluste alusel, mis puudutavad eelkõige struktuuridele, inimressurssidele ja menetlustele esitatavaid nõudeid, konfidentsiaalsust ja kaebusi. Kõnealuse hindamise tulemusena vastu võetud otsuste vastu kaebuste esitamiseks tuleb kehtestada asjakohased menetlused.
5. Vastastikune hindamine teeb kindlaks, kas riiklikud akrediteerimisasutused vastavad artikli 8 nõuetele, võttes seejuures arvesse artiklis 11 osutatud asjakohast harmoneeritud standardit.

▼B

6. Artikli 14 alusel tunnustatud asutus avaldab vastastikuse hindamise tulemused ja edastab need kõigile liikmesriikidele ja komisjonile.

7. Komisjon vaatab koostöös liikmesriikidega üle vastastikuse hindamise eeskirjad ja kontrollib, et kõnealune süsteem toimiks nõuetekohaselt.

*Artikkel 11***Riiklike akrediteerimisasutuste vastavuse eeldamine**

1. Eeldatakse, et riiklikud akrediteerimisasutused, mis tõendavad vastavust kriteeriumidele, mis on sätestatud asjakohases harmoneeritud standardis, mille viitenumber on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, vastavad artiklis 8 sätestatud nõuetele, kui nad läbivad edukalt artiklis 10 sätestatud vastastikuse hindamise.

2. Riiklikud ametiasutused tunnistavad artikli 10 kohaselt vastastikuse hindamise edukalt läbinud akrediteerimisasutuste osutatavate teenuste samaväärsust ning käesoleva artikli lõikes 1 osutatud eeldusest lähtudes aktsepteerivad nende asutuste akrediteerimistunnistusi ning nende poolt akrediteeritud vastavushindamisasutuste väljastatud tõendeid.

*Artikkel 12***Teatamiskohustus**

1. Iga riiklik akrediteerimisasutus teatab teistele riiklikele akrediteerimisasutustele, milliseid vastavushindamisi ta akrediteerib, ja selles küsimuses tehtud muudatustest.

2. Iga liikmesriik teatab komisjonile ja artikli 14 alusel tunnustatud asutusele, milline on tema riiklik akrediteerimisasutus ja milliseid vastavushindamisi see asutus ühenduse ühtlustamise õigusaktide alusel akrediteerib; samuti teatab ta selles küsimuses tehtud muudatustest.

3. Iga riiklik akrediteerimisasutus teeb korrapäraselt avalikkusele kättesaadavaks teabe selle kohta, millised on tema vastastikuse hindamise läbimise tulemused ja milliseid vastavushindamisi ta akrediteerib; samuti avaldab ta selles osas tehtud muudatused.

*Artikkel 13***Taotlused artikli 14 alusel tunnustatud asutusele**

1. Pärast konsulteerimist direktiivi 98/34/EÜ artikliga 5 asutatud komiteega võib komisjon nõuda artikli 14 alusel tunnustatud asutuselt kaasabi akrediteerimise arendamiseks, haldamiseks ja rakendamiseks ühenduses.

2. Komisjon võib lõikes 1 sätestatud korra kohaselt ka:

▼B

- a) nõuda artikli 14 alusel tunnustatud asutuselt vastastikuse hindamise kriteeriumide ja korra ning valdkondlike akrediteerimissüsteemide väljatöötamist;
- b) tunnustada mõnd olemasolevat süsteemi, millega on juba kehtestatud hindamiskriteeriumid ja vastastikuse hindamise kord.
3. Komisjon tagab, et valdkondlikes süsteemides määratakse kindlaks ühenduse ühtlustamise õigusaktides nõutava pädevustaseme tagamiseks vajalikud tehnilised kirjeldused valdkondades, kus rakendatakse erinõudeid seoses tehnoloogiaga, tervise ja ohutuse kaitsega, keskkonnakaitse või muude avalike huvide kaitse aspektidega.

*Artikkel 14***Euroopa akrediteerimise infrastruktuur**

1. Pärast liikmesriikidega konsulteerimist tunnustab komisjon asutust, mis vastab käesoleva määruse I lisas sätestatud nõuetele.
2. Lõike 1 kohase tunnustuse saamiseks tuleb asutusel sõlmida leping komisjoniga. Lepingus esitatakse muu hulgas asutuse täpsed ülesanded, rahastamist ja tema järelevalvet käsitlevad sätted. Nii komisjon kui ka asutus võivad lõpetada lepingu põhjust nimetamata pärast lepingus määratletava mõistliku etteteatamisaja möödumist.
3. Komisjon ja asutus avalikustavad lepingu.
4. Komisjon teatab lõike 1 kohasest tunnustamisest liikmesriikidele ja riiklikele akrediteerimisasutustele.
5. Komisjon võib korrigeerida tunnustada vaid üht asutust.
6. Esimeseks käesoleva määruse alusel tunnustatud asutuseks on Euroopa akrediteerimiskoostöö organisatsioon, eeldusel, et ta on sõlminud lõikes 2 nimetatud lepingu.

III PEATÜKK

**ÜHENDUSE TURUJÄRELEVALVE RAAMISTIK JA ÜHENDUSE
TURULE SISENEVATE TOODETE KONTROLLIMINE***1. JAGU****Üldsätted*****▼M1****▼B***2. JAGU****Ühenduse turujärelevalve raamistik*****▼M1**

▼ **B**

3. JAGU

Ühenduse turule sisenevate toodete kontrollimine▼ **M1**▼ **B**

IV PEATÜKK

CE-VASTAVUSMÄRGIS*Artikkel 30***CE-vastavusmärgise üldpõhimõtted**

1. CE-vastavusmärgise kinnitab ainult tootja või tema volitatud esindaja.
2. CE-vastavusmärgis II lisas esitatud kujul kinnitatakse ainult nendele toodetele, millele märgise kinnitamine on ette nähtud konkreetsete ühenduse ühtlustamise õigusaktidega, ning seda ei kinnitata teistele toodetele.
3. Kinnitades või olles kinnitanud CE-vastavusmärgise tootele, annab tootja teada, et ta vastutab toote vastavuse eest kõikidele ühenduse ühtlustamise õigusaktides sätestatud kohaldatavatele nõuetele, mis käsitlevad märgise kinnitamist.
4. CE-vastavusmärgis on ainus märgis, mis tõendab toote vastavust asjaomaste ühenduse ühtlustamise õigusaktidega kohaldatavatele nõuetele, mis käsitlevad märgise kinnitamist.
5. Tootele on keelatud kinnitada selliseid märgiseid, märke või pealiskirju, mis võivad kolmandaid isikuid eksitada seoses CE-vastavusmärgise tähenduse või vormiga. Tootele võib kinnitada muid märgiseid, kui need ei kahjusta CE-vastavusmärgise nähtavust, loetavust ja mõistmist.
6. Ilma et see piiraks artiklis 41 sätestatud, tagavad liikmesriigid CE-vastavusmärgist käsitleva korra nõuetekohase rakendamise ning võtavad vastavusmärgise ebaõige kasutamise korral sobivaid meetmeid. Liikmesriigid sätestavad ka karistused rikkumiste eest, mis võivad hõlmata kriminaalkaristusi raskete rikkumiste eest. Kõnealused karistused vastavad rikkumise astmele ning pakuvad tõhusat kaitset väärkasutuse eest.

V PEATÜKK

ÜHENDUSEPOOLNE RAHASTAMINE*Artikkel 31***Euroopa Liidu üldistes huvides tegutsev asutus**

Artikli 14 alusel tunnustatud asutust käsitletakse Euroopa Liidu üldistes huvides tegutseva asutusena komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2342/2002 (millega kehtestatakse üksikasjalikud

▼B

eeskirjad määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 rakendamiseks)⁽¹⁾ artikli 162 tähenduses.

*Artikkel 32***Meetmed, mille puhul tohib ühenduse rahalist toetust anda**

1. Ühendus võib seoses käesoleva määruse kohaldamisega rahastada järgmisi meetmeid:

- a) artikli 13 lõikes 3 osutatud valdkondlike akrediteerimissüsteemide väljatöötamine ja läbivaatamine;
- b) artikli 14 alusel tunnustatud asutuse sekretariaadi tegevus, näiteks akrediteerimistegevuse koordineerimine, tehniline töö, mis kaasneb vastastikuse hindamise süsteemi käigushoidmisega, teabe edastamine huvitatud isikutele ja asutuse osalemine akrediteerimise valdkonna rahvusvaheliste organisatsioonide töös;

▼M1

- c) kaastööde koostamine ja ajakohastamine juhiste jaoks, mis käsitlevad selliseid valdkondi nagu akrediteerimine, komisjoni teavitamine vastavushindamisasutustest ja vastavushindamine;

f) eelnevad või abistavad meetmed seoses ühenduse õigusaktide rakendamise seotud vastavushindamise, metroloogia ja akrediteerimise meetmete elluviimisega, näiteks uuringud, programmid, hindamised, juhiste väljatöötamine, võrdlevad analüüsid, vastastikused ühiskülastused, teadustöö, andmebaaside loomine ja haldamine, koolitustegevus, laborite tegevus, tasemekatsed, laboritevahelised katsed ja vastavushindamisega seotud töö;

g) tehnilise abi programmide raames võetud meetmed, koostöö kolmandate riikidega ja Euroopa vastavushindamispoliitika ning akrediteerimispoliitika ja -süsteemide tutvustamine ja edendamine huvitatud isikute seas nii ühenduses kui rahvusvahelisel tasandil.

▼B

2. Lõike 1 punktis a osutatud meetmed on ühendusepoolseks rahastamiseks kõlblikud üksnes juhul, kui käesoleva määruse artikli 14 alusel tunnustatud asutusele esitatavate taotluste osas on eelnevalt konsulteeritud direktiivi 98/34/EÜ artikli 5 kohaselt loodud komiteega.

*Artikkel 33***Asutused, kellele tohib ühenduse rahalist toetust anda**

Artikli 14 alusel tunnustatud asutus võib saada ühenduse rahalist toetust artiklis 32 sätestatud meetmete rakendamiseks.

⁽¹⁾ EÜT L 357, 31.12.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ, Euratom) nr 478/2007 (ELT L 111, 28.4.2007, lk 13).

▼B

Ühenduse rahalist toetust võidakse siiski anda ka muudele asutustele, kui nad täidavad artiklis 32 loetletud ülesandeid, v.a ülesandeid, mis on sätestatud kõnealuse artikli lõike 1 punktides a ja b.

*Artikkel 34***Rahastamine**

Käesolevas määruses osutatud meetmetele eraldatavad assigneeringud määravad kehtiva finantsraamistiku piires igal aastal kindlaks eelarvepädevad institutsioonid.

*Artikkel 35***Rahastamiskord**

1. Ühenduse rahastamist võimaldatakse:
 - a) artikli 14 alusel tunnustatud asutusele ilma konkursikutseta artikli 32 lõike 1 punktides a–g osutatud meetmeteks, milleks võib vastavalt finantsmäärusele toetust anda;
 - b) muudele asutustele konkursikutse korras antavate toetustena või riigihankemenetluste korras artikli 32 lõike 1 punktides c–g osutatud tegevusteks.
2. Artikli 14 alusel tunnustatud asutuse sekretariaadi artikli 32 lõike 1 punktis b osutatud tegevusi võidakse rahastada tegevustoetuse vormis. Toetuslepingute pikendamise korral tegevustoetusi automaatselt ei vähendata.
3. Toetuslepingutega võidakse lubada toetuse saaja üldkulude kindlaksummalist katmist kuni 10 % ulatuses tegevuse otsestest abikõlblikest kuludest, välja arvatud juhul, kui toetuse saaja kaudsed kulud kaetakse tegevustoetusest, mida rahastatakse ühenduse eelarvest.
4. Koostöö ühised eesmärgid ja artikli 14 alusel tunnustatud asutusele toetuste eraldamise haldus- ja finantstingimused võidakse kindlaks määrata komisjoni ja nimetatud asutuse vahel vastavalt finantsmäärusele ja määrusele (EÜ, Euratom) nr 2342/2002 sõlmitavas partnerluse raamlepingus. Euroopa Parlamenti ja nõukogu teavitatakse mis tahes sellise lepingu sõlmimisest.

*Artikkel 36***Haldamine ja järelevalve**

1. Eelarvepädevate institutsioonide poolt vastavushindamis-, akrediteerimis- ja turujärelevalve meetmete rahastamiseks määratud assigneeringud võivad katta ka neid ettevalmistustööde, järelevalve, kontrollimise, auditeerimise ja hindamisega kaasnevaid halduskulusid, mis on otseselt seotud käesoleva määruse eesmärkide saavutamise, täpsemalt uuringuid, koosolekuid, teavitamis- ja kirjastustegevust, teabevahetuseks vajalikke infovõrke, samuti muud haldus- või tehnilist abi, mida

▼B

komisjon vastavushindamis- ja akrediteerimistegevuste jaoks võib kasutada.

2. Komisjon hindab ühenduse rahastatavate vastavushindamis-, akrediteerimis- ja turujärelevetegevuste vastavust ühenduse poliitikavaldkondade ja õigussüsteemi vajadustele ning teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu sellise hindamise tulemustest 1. jaanuariks 2013 ning edaspidi iga viie aasta järel.

*Artikkel 37***Ühenduse finantshuvide kaitse**

1. Komisjon tagab, et käesoleva määruse raames rahastatavate tegevuste elluviimisel oleksid ühenduse finantshuvid kaitstud rikkumiste, korrupsiooni ja muude ebaseaduslike tegevuste vastaste ennetavate meetmete, tõhusate kontrollimiste ja valesti makstud summade tagasi nõudmise teel ning rikkumiste tuvastamise korral tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistuste määramise abil vastavalt nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrusele (EÜ, Euratom) nr 2988/95 (Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta),⁽¹⁾ nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrusele (Euratom, EÜ) nr 2185/96 (mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest)⁽²⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta määrusele (EÜ) nr 1073/1999 (Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta)⁽³⁾.

2. Käesoleva määruse alusel rahastatava ühenduse tegevuse puhul tähendab määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikli 1 lõikes 2 osutatud eeskirjade eiramise mõiste ühenduse õiguse mis tahes sätte rikkumist või lepingutingimuse eiramist ettevõtja tegevuse või tegevusetuse kaudu, mis kahjustab või võib kahjustada Euroopa Liidu üldeelarvet või selle hallatavaid eelarveid põhjendamatu kuluartikli tõttu.

3. Käesolevast määrusest tulenevates kokkulepetes ja lepingutes nähakse ette järelevalve ja finantskontrolli tegemine komisjoni või viimase volitatud esindaja poolt ning auditeerimine Euroopa Kontrollikoja poolt, vajaduse korral kohapeal.

⁽¹⁾ EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2.

⁽³⁾ EÜT L 136, 31.5.1999, lk 1.

VI PEATÜKK LÕPPSÄTTED

Artikkel 38

Tehnilised suunised

Käesoleva määruse rakendamise lihtsustamiseks koostab komisjon sidusrühmadega konsulteerides mittesiduvad juhised.

Artikkel 39

Üleminekusätted

Enne 1. jaanuari 2010 väljastatud akrediteerimistunnistused võivad kehtida kuni nende kehtivusaja lõpuni, kuid mitte kauem kui 31. detsembrini 2014. Nende kehtivuse pikendamise korral kohaldatakse aga käesolevat määrust.

Artikkel 40

Läbivaatamine ja aruandlus

Komisjon esitab hiljemalt 2. septembril 2013 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse ja direktiivi 2001/95/EÜ ning muude turujärelevalvet käsitlevate asjaomaste ühenduse õigusaktide rakendamise kohta. Selles aruandes analüüsitakse eelkõige ühenduse eeskirjade sidusust turujärelevalve valdkonnas. Vajaduse korral lisatakse sellele ettepanekud asjaomaste õigusaktide muutmiseks ja/või konsolideerimiseks parema seadusloome ja lihtsustamise huvides. Aruanne sisaldab hinnangut käesoleva määruse III peatüki reguleerimisala laiendamise kohta kõigile toodetele.

Komisjon koostab koostöös liikmesriikidega 1. jaanuariks 2013 ja edaspidi iga viie aasta järel aruande käesoleva määruse rakendamise kohta ning esitab selle Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Artikkel 41

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad käesoleva määruse sätete rikkumise korral ettevõtjatele kohaldatavate karistuste, sealhulgas tõsiste rikkumiste korral kohaldatavate kriminaalkaristuste kohta, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning neid võib suurendada, kui asjaomane ettevõtja on varem toime pannud käesoleva määruse sätete samalaadse rikkumise. Liikmesriigid teatavad komisjonile nendest meetmetest 1. jaanuariks 2010, samuti teatavad nad viivitamata kõikidest edaspidistest karistusi mõjutavatest muudatustest.

Artikkel 42

Direktiivi 2001/95/EÜ muutmine

Direktiivi 2001/95/EÜ artikli 8 lõige 3 asendatakse järgmisega:

▼B

„3. Tõsist ohtu kujutavate toodete puhul võtavad pädevad asutused kiiresti lõike 1 punktides b–f osutatud asjakohased meetmed. Liikmesriigid teevad kindlaks, kas tegemist on tõsise ohuga, hinnates iga juhtumit eraldi ning võttes arvesse II lisa punktis 8 osutatud suuniseid.”

Artikkel 43

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EMÜ) nr 339/93 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2010.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 44

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2010.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

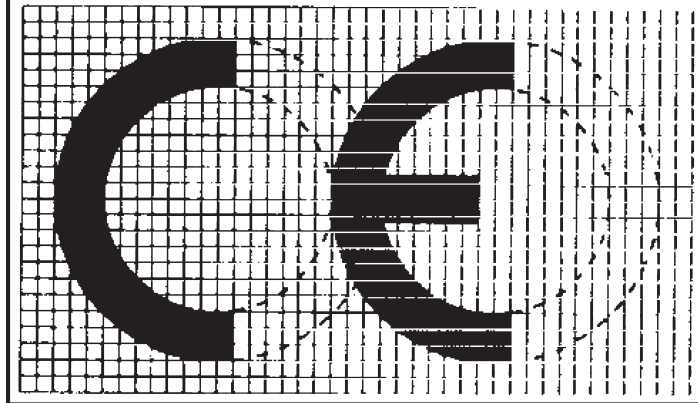
I LISA

Artikli 14 alusel tunnustatud asutusele kohaldatavad nõuded

1. Määruse artikli 14 alusel tunnustatud asutus (edaspidi „asutus”) asutatakse ühenduses.
2. Asutuse põhikirja alusel võivad liikmeteks olla ühenduse riiklikud akrediteerimisasutused, kui nad täidavad asutuse eeskirju ja eesmärke ning teisi tingimusi, mis on sätestatud käesolevas määruses ning komisjoniga raamlepingus kokku lepitud.
3. Asutus konsulteerib kõigi asjakohaste sidusrühmadega.
4. Asutus pakub oma liikmetele artiklites 10 ja 11 sätestatud nõuetele vastavaid vastastikuse hindamise teenuseid.
5. Asutus teeb koostööd komisjoniga vastavalt käesolevale määrusele.

▼B*II LISA***CE-vastavusmärgis**

1. CE-vastavusmärgis koosneb tähtedest „CE” järgmisel kujul:

2. Kui CE-vastavusmärgist suurendatakse või vähendatakse, siis säilitatakse lõikes 1 toodud joonisel kujutatud proportsioonid.
3. Kui eriõigusaktidega ei kehtestata erimõõtmeid, siis peab CE-vastavusmärgis olema vähemalt 5 mm kõrgune.